

[Mølgaard.]

gende klipper, som var den visse død for oldtidens sømænd at sejle på, men var så fortvivlende svære at sejle imellem.

Dansk boligpolitik har i snevevis af år, ja, siden krigen, været præget af kuldsejling. Det meste af tiden har det været Skylla, på det seneste er det blevet Karybdis, man har placeret boligpolitikens skrog ganske skidt, men også ganske solidt, på.

De to kuldsejlingers talsmænd slår til lyd for enten offentlige tilskud til boligproduktionen, rentesikring for almennyttige selskaber eller huslejerestriktioner. Man får dermed et planøkonomiens kaos, hvor der virker monopoler, men under andre vilkår end dem, monopoltilhængerne som sådanne slår til lyd for; man får etableret nogle ganske faste almennyttige monopoler, kan man vel kalde det. Man ønsker lave huslejer og mange boliger, og man får dyre boliger og dermed høje huslejer.

Talsmændene for den anden boligpolitik slår til lyd for en frigivelse af markedet, udligning, ligestilling. De har fået deres vilje på det sidste, men hvad har de fået? Spekulation og større ulighed på boligmarkedet.

Retsforbundets gruppe beklager stærkt, at man fra boligforligspartiernes side har frigjort og liberaliseret på boligmarkedet i det omfang, man har, uden på forhånd at sikre sig, at der blev lukket af for spekulation. For uden denne sikring fik man jo netop ikke den øgede sociale retfærdighed på boligmarkedet, som man agiterede med i agitationen for en liberalisering på boligmarkedet.

Vi må også direkte anklage dem, der har deltaget i boligforliget, for at have været medvirkende til at øge spekulationsmulighederne. Lige fra V til S har de bidraget til, at spekulatoren er løbet grassat, så almindelige lejere for alvor er blevet skidt stillet i kraft af liberaliseringen, som foregaves at være en af hensyn til lejerne startet liberaliseringstendens.

Vi erkender til fulde fejlene ved situationen i dag, vi vil gerne medvirke til at frigøre os fra Karybdis. Der er noget positivt i dette lovforslagskompleks, i og med at det vil det samme, men vi vælger ikke den faste kurs mod Skylla, som disse forslag rummer. Vi vælger hverken Skylla eller Karybdis, men det sikre løb, hvor vi får et spekulationsfrit, et i forhold til alle boligformer ligestillende marked på boligområdet.

Vi kan ikke støtte dette lovforslagskompleks i den form, det foreligger i, og har ikke megen sympati for at støtte det, men vi kan måske blive tvunget til at yde støtte til det i en ændret udgave, hvis ikke der operationelt sker noget mere, end sket er hidtil.

Vi forstår lige så vel regeringens afvisning af disse lovforslag i den udgave, hvori de nu foreligger, som vi forstår behovet for at arbejde videre med disse problemer, men vi forstår ikke henvisningen til, at der allerede skulle være sket noget, siden disse lovforslag er fremsat, sket noget, som garderer situationen i nogen udstrækning. »Nogen udstrækning« må vistnok siges at være »meget ringe udstrækning«. Der er behov for yderligere indsats, og jeg forstår også, at man erkender det fra regeringspartiets side. Der er også behov for alvorlig øget ekstra indsats for at gardere sig over for de spekulationsmuligheder, vi har i øjeblikket, over for den omkostningsudvikling, vi har inden for byggesektoren, og over for den arbejdslededsituation, vi har inden for byggesektoren, for at få bragt tingene i lave på dette område.

Jeg skal om byggeforslaget bemærke, at vi har en vis portion sympati for tanken om ved momsrefusion at spare arbejdslededsundersøttelser, men hvorfor man vil holde den almennyttige sektor isoleret som en sektor for sig i denne sammenhæng, forstår vi ikke til fulde. Dog forstår vi baggrunden, nemlig at spekulatoren er løbet grassat på andre områder end det almennyttige område – det står jo også anført i bemærkningerne – men denne begrundelse er kun til stede, så længe der ikke er lukket af for spekulationsmulighederne. Det er vores hovedspekulation i denne sammenhæng at få skabt et politisk flertal, der også kan virke operationelt, for at få lukket af for de spekulationsmuligheder, der fremfor noget skaber baggrund for, at man fra tid til anden ser forslag af en karakter som dem, der nu ligger på bordet, med deres planøkonomiske løsninger for boligmarkedet og byggemarkedet. Fra tid til anden i andre sammenhænge ser vi påpegninger af, at dette er ganske galt, og at vi derfor må holde fast på liberaliseringstendenserne. Vi må bevæge os imellem disse to sæt forslagskomplekser, vi må operere os frem til en ligevægt. Det, der skaber en ligevægt, er et spekulationsrenset boligmarked. Vi vil spekulatøren til livs.